

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quām brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Residentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

in const. pacitare nonorum, num: 66, in octava fallent.

Secundò, an in crimen heresis detur remissio? Respondetur ex Cov. præd: q. c. 11, n. 12, circa ultimum, quod sic, quando petitur remissio à judice delicti, vel originis gl. in c. ut committit, de heret: lib: 6.

REGULÆ CANCELLARIE.

Dubitari solet, quando incipiunt obligare Regulæ Cancellarie, verbi gratia, mortuo Papa, dicit communis sententia plurimorum Doctorum. Regulas Cancellarie spirare, exinde reservationes, quo usque successor faciet alias regulas. Dubitatur, inquam. Creatur prima die Martii, inde die decima facit regulas, postmodum die quindecima eas publicat, à quo die incipit incurtere reservatio? Respondetur, quod incipit in causa canonatus, & præbendæ, & Gem. cons: 92, col: 2, dicit, quod à die publicacionis, Aeneas vero tract: de ref: 4, p. princ: effect: 21, dicit, quod à die editionis, & citat Gl. in proem: reg: tamen ego censio cum Gem: ratio est vulgatissima, legem incipere obligare à die promulgationis, qua est causa formalis legis sanctæ, Sot. l: 1, q: 1, ar: 4, de iust: & iur: D. Th. q: 99, & habetur in c. 1, & ibi gl. in yer: publicè, de postul: præl: & Gom: q: 2, in reg: Cancel: f: 8, col: 2, Sylve. in ver: lex: §: 6, Rom: sing: 286. Foller. in Addit: ad Maran: 4, p. dist: 4, num: 61, & ipse met Aeneas loc: cit: concordando, dicit, quod quo ad peccatum non ligant, nisi

post publicationem, quoad collationem à die editionis: ego vero quoad utrumque à die promulgationis, bene verum est, quod sufficit publicatio facta Romæ, & nota hunc casum pro practica quotidiana, quia potest accidere vacatio alicujus beneficii à die obitus Papæ usque ad promulgationem regularum, & de eo poterit Episcopus disponere, quia tunc non currit alternativa, nec reservatio, prout inferius abundantius, in ver. reservatio, c. in istis, §: leges, 4, distinct.

RESIDENTIA.

Primò, quod aliquod beneficium requirat residentiam, quando tempore potest praescribi?

Respondetur, pro spatio quadraginta annorum.

Secundò, de residentia Episcoporum, licet dictum sit sup. quorum causa ad Metropolitanum, & ad Nuntium Apostolicum spectat: est etiam notandum, quod dicit Azo. in Sum. l. 7. de Epis. & cler. rub. 6. quod Episcopi quando recessunt à suis Ecclesiis debent habere literas suorum Metropolitanorum, vel Patriarcharum, vel Imperatoris, quod vix hodie observat, & annuit Sac. Conc. Trid. sess. 6, ca. 1, de refor. & sess. 23, cap. 2, de refor.

Tertiò, absentia causæ quænam sint potissimum, vide Azo. in Sum. lib. 2, Codicis, rub. 49. & licet loquatur de milibus, tamen valet argumentum ad militiam ecclesiasticam, prout patet vulgatis, facit pro Conc. Trid.

sess.

sess. 6. c. 1. & sess. 23. & capitu. I. de re-form.

Quarto, an quis possit parumper abesse à beneficiis requirentibus residentiam? Respondetur ex Arch. & Gem: inc. licet canon, §. 15 etiam, ver: quæ-ro quomodo, quod non debet amare sumi, ut nunquam recedat ab Ecclesia, sed debet intelligi civiliter, quod Theologi solent dicere, non in rigore mathematico, sed moraliter: hinc non satis bene faciunt quidam Ordinarii, præcipientes parochis, vel canonicis, sub pœna excommunicationis latæ sententie, ut non discedant per diem à sua residentia, faciunt quæ dixi in t. p. in ver: edicta, §. 2, ver: 19. & in ver: privatio, §. 4 ver: secundum dubium: nisi hoc Ordinarii facerent ex aliqua causa urgenterissima, sed in casu absentiæ fiat provisio, ne cura animatum aliquod pauciatur detrimentum, Sac. Con. Trid. si: 23, c. 1. §. quoniam, de resor.

RECEPTATORES.

Receptatores bannitorum, & homicidarum, incurrit pœnas, de quibus Pius V. Bul. 15. quæ incipit, Inde-fessi, & alia 13. quæ incipit, Ex superne, & alia 16. quæ incipit, Cùm nos super.

REVELARI.

Primò, qui scit occultè, non tenetur revelare, nec prælato publicè, sicut notatur de testibus synodalibus, c. Episcopis in Synodo, 35. qu. 6. sed solum ad au-tes prælati, ut corrigat occultè, Addit.

in Host: de sen. exc. §. nedum, lit. C. si su-tem scit alios testes, & potest illud pro-barare, non sufficit hoc revelare prælato occultè, sed publicè deponere debet, Addit. loc: cit.

Revelationes excommunicationū non debet concedere Episcopus parti læsa, vel damnum passo, quando pars læsa, vel damnum passus, vellat agere ad pœnam sanguinis, vel justitia me-diente, vel propria auctoritate, Addit. loc: cit: n. §. in fine.

Secundò, fit monitorium, ut omnes, qui sciunt tale, vel tale, vel bona sub-tracta, debeant revelare, an omnes sci-entes teneantur sub illius excommu-nicationis pœna revelare?

Respondetur, quod cum regula sit, quod qui non potest probare id, quod vult revelare, non teneatur revelare: hinc fit, quod medici, advocati, procu-ratores, consultores, consiliarii, non te-nentur ea revelare, quæ sibi fuerunt communicata clanculo, nisi aliunde id sciant. Navar. conf: 16. de pœnit. & remiss: & in Manual: cap: 25, nu: 42. hoc tamen fallit in multis casibus, prout dictum est in ver: testes, §. 25. nimis in criminis hæresis vel proditionis civitatis, vel in re perniciose multis personis, vel uni-versitati, Syman. de Cathol: instit: tit: 41. à num: 31. & dixi in pract: mea pœnit: 6. 20. q. 1.

Tertiò, an, & quando quisteneatur respondere interrogationibus vel po-sitionibus sibi factis à judice, vide, & distingue eum gloss. in cap: 2. in ver: ab-que rationabili, de confess: lib: 6. & Ge-min. ibi, ver: conclusio.

RE-